

skuddet er undergaaet en betydelig Vækst i Løbet af de sidste 10 Aar. I 1897 var Forholdet bl. a. det, at f. Eks. Forretningsføreren ved Anstalten — det er den af Anstaltens Embedsmænd, der er lønnet højst — har haft 9,478 Kr. 60 Øre i alt i Tantième. Dermed menes ikke, at han har faaet hele dette Beløb udbetalt. Forholdet har været det, at $\frac{2}{5}$ af den aarlige Tantième er bleven udbetalt med Driftsaarets Slutning til Funktionærerne, medens $\frac{3}{5}$ er bleven tilbageholdt og anbragt i Stasskassen til Forrentning med 5 pCt. p. A. Rente. Disse Penge ere saaledes blevene baandlagte, for at Funktionærerne derigennem skulle pensionere sig selv. De have nemlig hidtil ikke haft Pensionsret eller Alderstillæg. Man vil altsaa forstaa, at denne Lønningsdel som Tantièmen udgør, er vokset til en ganske urimelig Højde, og det er med dette for Øje, at Finansudvalget har anmodet Regeringen om at fremkomme med Forslag til en ny Lønningsordning for de paagældende Funktionærer. Dernæst skal jeg tillade mig at fremhæve en anden Ejendommelighed ved dette Forslag — de Funktionærer, her er Tale om, lønnes ikke af Statskassen, men af den paagældende Anstalts egen Kasse. Om Lønningen altsaa er noget større eller noget mindre, giver ikke større eller mindre Udgift for Statskassen. Denne udbetales overhovedet ikke af Statskassen, men af den paagældende Anstalts egen Kasse. Forholdet mellem Staten og Anstalten er jo i al Korthed dette, at Staten er Garant for Anstalten samtidig med, at den udøver en kontrolerende Virksomhed over for den. Endelig skal jeg gøre opmærksom paa endnu et Forhold. Lønningerne for disse Funktionærer ere, som man vil have set, ikke saa lidt højere end de, der udbetales til Embedsmændene og andre Funktionærer i de Etater, der høre under Staten, og jeg tvivler ikke paa, at adskillige ærede Medlemmer have faaet Indtrykket af, at Lønningerne ere lovlig rigelige. Udvalget har ogsaa gjort et Forsøg paa at faa dem noget nedsatte, men det er mislykkedes, idet den højtærede Finansminister har modsat sig det. Derfor have vi i alt væsentligt været henviste til at blive staaende ved de af Regeringen foreslaaede Lønninger. Et Par Ændringer have vi dog stillet. I § 1 hedder det, at Forretningsføreren Begyndelsesløn skal være 6,500 Kr., vi have strøget de 500, og der bliver saa 6,000 tilbage. Slutningslønnen bliver altsaa i Stedet for som foreslaaet 8,500 Kr. 500 Kr. mindre, altsaa 8,000. Den Tantième, Forretnings-

føreren vil faa, naar dette Lovforslag gennemføres, forudsættes at blive 2,400 Kr., med Slutningslønnen 8,000 Kr. faar Forretningsføreren saaledes en Slutningsløn af 10,400 Kr. Dertil kommer, at han som Direktør for den saakaldte Enkekasse oppebærer et aarligt Honorar af 1,000 Kr., altsaa bliver hans Slutningsløn i alt 11,400 Kr., en ret betydelig Løn. Imidlertid, denne Anstalts Virksomhed maa jo egentlig ikke nærmest sammenlignes med de Virksomheder, der udføres i de forskellige Etater under Staten, men nærmest med Bankvirksomhed, altsaa med Virksomheden i forskellige større Pengeinstituter som Nationalbanken, Landmandsbanken og Privatbanken. Udvalget har haft en Fortegnelse over en Del Lønninger ved disse Anstalter, og ved en Sammenligning mellem dem og de her foreslaaede Lønninger har det vist sig, at disse sidste ikke vare større, men endog ikke saa lidt mindre. Dette har bevirket, at Udvalget i sin Helhed er gaaet ind paa at lade dem i alt væsentligt blive staaende, saaledes som Regeringen har foreslaaet dem. Sagen er nemlig den, at foruden Forsikringsvirksomheden, som denne Anstalt har at udføre — en meget omfattende Virksomhed for øvrigt, saa stor, at f. Eks. i 1898 den hele samlede Forsikringssum blev forøget med ikke mindre end ca. 9 Millioner Kr. — er der ogsaa en anden, der gaar ud paa at styre den hele Formue, Anstalten ejer, hvilken er over 80 Millioner Kr. Vi have altsaa ment at matte renoncere paa at kunne faa nogen væsentlig Nedgang i Lønningerne. Imidlertid er der et Ændringsforslag under Nr. 2, som jeg i denne Sammenhæng skal henlede Opmærksomheden paa. Det gaar ud paa, at de 2 Direktører, som lønnes med Honorarer, og hvis Løn i Forslaget er opført med 2,000 Kr. til hver, skulle hver kun oppebære 1,000 Kr. i Honorar. Til dette Forslag er der stillet et Underændringsforslag af et Mindretal (J. Hage og M. Madsen), hvilket jeg naturligvis ikke kan anbefale at stemme for, i alt Fald ikke foreløbig. Underændringsforslaget gaar ud paa, at Nedsættelsen kun skal være 500 Kr., saaledes at Honoraret fastsættes til 1500 Kr. Men trods det, at Lønningerne ere højere, er Resultatet ikke destomindre, at der i Virkeligheden bliver en Besparelse ved Indførelsen af denne Lønningsordning af 1,258 Kr. 78 Øre, og lægger man saa dernæst disse 2,500 Kr. til, hvilken Nedgang Ændringsforslagene Vedtagelse bevirker, saa bliver det altsaa en Besparelse af i alt 3,758 Kr. 78 Øre, og Besparelsen vil for